

פרשת דברים

מאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

לע"נ: מר"א עטר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת ט' אב התשע"ו

יום	הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
יום	19:10	20:00	20:52
ת"א	19:08	19:58	20:49
חיפה	19:11	20:01	20:52
ב"ש	19:09	19:59	20:49

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

רבנו בחיי בספרו: "כד הקמח": "כל הבונה [מכספו] קיר אחד בבית הכנסת, או אף פחות מכן, הרי זאת זכות גדולה, וגדולה מעלתו מאד."

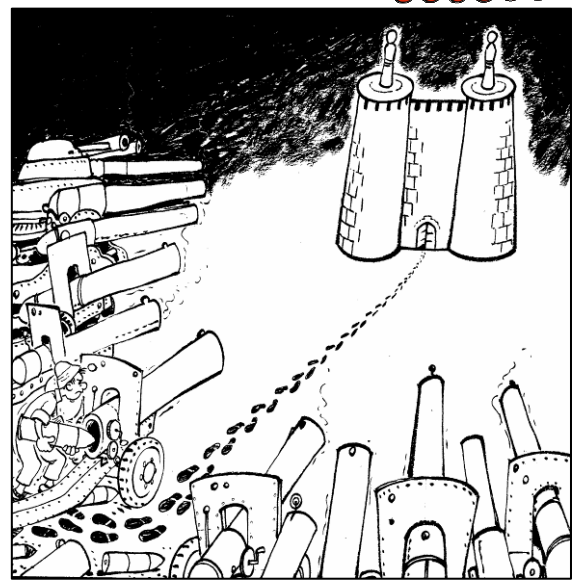
בייסורים שבאים על האדם עצמו, קל לו יותר לשאתם מלהצדיקם.
לעומת זאת, בייסורים הבאים על הוולת, קל לו יותר להשתתף בצערן מאשר להימנע מלהצדיק את ייסוריו.

כאשר פוקדים את האדם צרות ופרכעניות, אין לו לבוא קלילה לידי יאוש, אלא יתחזק באמונה ובשמחה, ונעל ידיו כן יקנה לו קל יותר להתגבר על הצרה שפקדה אותו.
אבל אם יפול קלילה ליאוש, הרי ל'א רק של'א יצא מאותה צרה, אלא נכנס לצרה נוספת, שעלולה להפיל אותו לעוד צרות רבות, ומי יודע מה יקנה סופו.

יש "גלגול" בעולם - שתתישב אדם עליו וידע משפטו ה' אמת.

העידו חבריו של רבינו יעקב יוסף זצוק"ל מימיו בישיבת "קול תורה", שהיה רבי יעקב מגיע בבוקר השכם אל "אוצר הספרים" של הישיבה, שם הסתגר לו והוגה שעות ארוכות ברציפות עד סוף היום. יום אחרי יום. הם מוסיפים בהתפעלות: "רק מלאות המחזה הזה, היינו מתעייפים ... נתאר לעצמנו עם איזה עייפות התמודד רבינו בעצמו!"
רבי **מרדכי גרום** שליט"א גאב"ד חניכי הישיבות, חברו של רבינו משיבת "קול תורה" העיד: "הוא היה כל כולו שקוע בתורה, שמר פיו ולשונו, ולא התערב בעניינים אחרים. כבר אז היה עסוק במסירת שיעורים והיה ניכר שעדיו לגדולות."

רבי ישראל אבוחצידא זצ"ל, הידוע בכינויו "בבא סאלי", נולד במרוקו לאביו רבי **מסעוד אבוחצידא**, בנו של רבי **יעקב**, ה"אביר יעקב".
עלה לארץ ישראל מתגורר בעירה נתיבות. רבים שחרו לפתחו לקבלת **עצה וברכה** והיה למנהיגם של יוצאי מרוקו וצפון אפריקה. נפטר בד' שבט תשמ"ד ונקבר במקום מגוריו.

מיעוט השומן והדם על-ידי ייסורים הוא קרבן טוב. השומן הרע - מצטמק. ה"שמנת, עבית, כשית" שבכל אחד **לפי ערכו** - מתמסמס. החמימות והרתיחה של הדמים הרעים - מצטננת. כל אחד ואחד **לעצמו יודע** כמה שומן ודמים רעים יש בו, ועד כמה הוא זקוק לניקוי.

מה שה' נותן שכו עבור מצוות, זהו חסד מיוחד ממנו יתברך.

פגם במידות, ובמיוחד במידת הגאווה מביא לידי שכחת התורה.

סיפר הג"ר שלום כהן שליט"א: "אני זוכר את מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** הולך בשוק הערבים בעיר העתיקה עם הגמ' בידו, מסתכל שתי שורות בגמ' ואחר כך חוזר עליהם בע"פ. שוב מעיין שתי שורות בגמ' וחוזר עליהם בע"פ."
מספרים כי באחד הלילות אחר הנער עובדיה יוסף להגיע לבית הוריו, בשכונת בית ישראל בירושלים, ובשעת **לילה מאוחרת** לא שמעו בני הבית את דפיקותיו. הרב התיישב על מדרגת החצר, ולאור הלבנה שהיתה במלואה החל משגן את התלמוד שהיה בידו.

היה מביא רבי בן-ציון אבא-שואל זצ"ל את דברי הגמרא: איש ואשה שזכו - שכינה ביניהם. ואומר לתלמידיו: "תתבוננו, יש לכם עסק עם השכינה הקדושה, כי אם היא שוכה בבית - אין ששן ואין פגע רע ואין חל' ואין מחסור". והנהיר לכבוד את האשה קמעשה, קדבור ובמחשבה. קמעשה - לקנות לה תלשיטים ונחפצים שאוקבת כפי היכולת.
קדבור - לומר לה דברים נעימים ולהנהיר של'א להקניטה. ובמחשבה - להש'ב עליה טובות **ולדון אותה לכף זכות**. פן אמר: "אם היינו מתבוננים בקחיוב האשה כלפי בעלה, היינו רואים כמה עושות נשי' בני התורה יותר מחיובן עבור **בעליהן וילדיהן**, ולכן מתחבים לסייע

כאשר האדם רואה או מזכיר לעצמו מעשה צדיקים ומצויות לעצמו למעשה את הנהגת הצדיק, הנה על ידי זה יתגבר השכל על החמ'ר, ואז יצא את הציור.
וזהו הפאור בקדרי תו"ל לגבי יוסף שנקראת לו דמות דיוקנו של אביו, והינו **שיוסף ציר לעצמו איך היה יעקב אבינו** מתגבר על יצרו, וזה נמן לו פת' ואמ'ן לעמד' בנפסיון גדול

נקודה למחשבה

הנה באמצע הנסיעה הוציא את המקטרת שלו והתחיל לעשן. היה שם אברך אחד שאמר לו "מה זה, מה אתה מדליק פה סיגריה, אתה חונק אותנו!" מיד רבי ישראל מסאלנט **כינה** את המקטרת לאחר כמה דקות פתח רבי ישראל מסאלנט את חלון הרכבת מיד קם האברך ואמר "מה זה, קר לנו מה אתה פותח את החלון" מיד **סגר** רבי ישראל את החלון והנה הרכבת הגיעה ליעד ומיד התחילו לרדת כל אנשים וכולם באו לתחנת הרכבת לקבל את בואו של רבי ישראל מסאלנט פתאום הבחין האברך שאותו האיש שהוא צעק עליו ברכבת הוא בעצם רבי ישראל מסאלנט **התנייש האברך** והלך לבקש סליחה כמובן שרבי ישראל מחל לו. רבי ישראל שאל למה הגיע אותו אברך לעיר וסיפרו לו שהוא בא לבקש הסמכה להיות שוחט אך הרב המקומי לא נתן לו את ההסמכה כיון שהוא אינו ראוי להיות שוחט, רבי ישראל החליט לקחת משהו מומחה שילמד את אותו אברך להיות שוחט ואכן **שילם מכספו** ואותו אברך קיבל את ההסמכה להיות שוחט שאלו את רבי ישראל למה כבודו עשה כן אמר להם רבי ישראל כיון שאני מחלתי לו אך מתי אדם יודע שהוא מוחל בלב שלם כאשר הוא **עוזר לזה שפגע** בו ולכן רצייתי לדעת בודאות שמחלתי לו...

אדם צריך לזכור **לזולת** וזה עיקר עבודתו.

שני בתורים תפסו אותם על מהירות גבוהה אחד על 140 קמ"ש ואחד על 180 קמ"ש והנה הגיע המשפט. **השופט התחיל לצעוק** על זה שנסע במהירות של 140 קמ"ש מה זה, מי נתן לך רישיון? מה זה צריך להיות והוא מנסה להסביר לשופט לא שמת לב וכו' השופט חרץ את דינו שנתיים שלילה 2001 שעות עבודות שירות במתנ"ס והנה נכנס הבחור שנסע במהירות של 180 קמ"ש השופט התחיל לצרוח "איך הגת? מה עשית? וכו' " והבחור הנ"ל **היה מגמגם** "ס...לי...ה...ה...ש...פ...ט...ל...א...ש...מ...תי לב וכו' השופט החליט לתת לו **רק נויפה** והנה מגיע לחניה ורואה אותו חברו שמעון מה קיבלת? "נ...זי...פה" איך נויפה תראה אותי מה קיבלתי, אז הוא אומר לו ת...ל...מ...ד...ל...ד...ב...ר.

אדם צריך לדעת ולשגן לעצמו **ה קובע בעולם**. אין כוח' וצומצם יד'... (העורך)

בעל אמונה: העיקר אצלו כבוד שמים, ואם יש לו מבנה גדול והרבה חדרים לת"ת ויש מקום, מוכן לתת לאחרים לפתוח משהו נוסף, והכל עפ"י דעת תורה ואשריו, הוא רואה את השי"ת.

שלום בית הוא התשנית ואבן היסוד של כל בית. הרב **יונה מנדל** זצ"ל נהג לעורר את משחרי פניו, בגודל מעלת שלום בית. הרבה גופי תורה תלויים בשלום ורעות שבין איש לאשתו- היה אומר. הוא עצמו שימש מופת חותך בהנהגה בהנהגה זו והיה **זהיר ביותר** במצווה זו, קיים כפשוטו את דברי חכמינו "אוהבה כגופו ומכבדה יותר מגופו".

הבנות מעולם לא ראו את אבא פוגע באמא, תמיד התייחס אליה בחיבה יתרה ובנעימות. היה מרבה לספר בשבחה ומעלותיה, בפניה ושלא בפניה, וכל מעייניו להיטיב עימה. גם היה מזרז רבים שיפנו אליה **לדבר ברכות**, "צדקנית מופלאה היא ושלחה גדול משלי", אמר להם.

הגאון רבי יהושע ליב מברסק זצ"ל היה חולה במחלת קליית המוח ונאסר עליו לטעם אפילו קר ט מלח. פל מאכליו היו תפלים בלי מלח. פדי לא לסגנו. פעם נקנסו לבקריו כמדי פעם אנשי ירושלים, נאשתו הרבנית הגישה כבוד ותה. מתוך הרגל בקשה להמתין בעצמה את התה של בעלה, אך התחלף לה **סכר במלח**. והוסיפה לכוסו מלח תחת סכר. רבי יהושע ליב לגם מהכוס לאט לאט מקבלי לפצות פה.

הרבנית הרגישה עד מהרה בטעותה, והתפרצה לחדר בנעקה מרה: "אבוי! סם מנת השלתי לתוך כוסו!" משנשאל על ידי מדוע שתה את התה, אף על פי שידע עד כמה **מסוכן הדבר** בשבילו, השיב בשלילה ובפשטות: "וכי לא לך נתקנו חכמינו זכרונם לברכה באמרום 'לעולם יפיל אדם עצמו לתוך פבשן האש ואל ילפין פני חברו ברבים'? כלום רשאי הייתי לבקשן בפני הארזים?"

לאחר שסיים את חוק לימודיו בפודוויץ, שב רבי **מאיר** זצ"ל לבית אביו- לפרימישלאן. שם המשיך לשקוד על דלתי התורה ולהתעלות בסולם עבודת הבורא. לימים, עתידים היו רבנים יושבי על מדין- מאותם מתי מעט, אשר עימם הואיל לשוחח בתורת הנגלה, ולגלות לפניהם אפס מה מאוצרות התורה הכמוסים עמדו להשתאות נוכח **בקיאותו העצומה** בשי"ת ובפוסקים, אשר רכש לעצמו בהתמדתו העצומה.

בהגיעו לפרקו נשא את הרבנית הצדקת המופלגת, בתו של הגאון הצדיק רבי **צבי מייזליש** מפודוויץ זצ"ל, בנו של הגאון הגדול רבי **רפאל אבדק** ק"ק הארחוב ופארצק, בעל ה"תוספות שבת", אשר היה דור רביעי, בן אחר בן, לגאון האדיר הנודע רבי **יונה לינא**, רבדק"ק בריסק, בעל ה"חלקת מחוקק" על שולחן ערוך אבן העזר.

כדי להשיג ידיעה במובן האמיתי, יש לעמול הרבה ולהשריש באמצעות "ציורים"...

כל העלונים: hamaor.net

על הגאון רבי שמואל סלונט זצ"ל רבה של ירושלים מספרים, שפעם אחת עלה לעליית ביתו לערוך לאשתו **לחלות הכניסה** וכמוכן הדבר לא היה נראה לאשתו, והיא אמרה לו: "לא נראה לך אלא רבה של ירושלים לעמוד ולתלות בפניו".

שקיייתי סר וזועף, ונה גרם לי שהקליתי בחל"י השחק"ה של א הייתי ככול להשיח... נהייתי ימים רבים בצער הגה"ה. השיב לה רבי שמואל: "הרי את עקשו לאחר מחלה נקשה לך לעשות מלאכה זו, ולמעשה קיימתי צריך עקשו **לשכר עורה מבחוח**, אלא שאין לי פסר, אך אינני פסור ממצנה זו, ולכן אעשה ז את עצמי".

הדרך הטובה ביותר לעצירת המחלוקת והכעס- היא השתיקה.

"משולחן נבוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים" הרה"ג **ראובן אלבז** שליט"א.

מפרשי התורה מאריכים לבאר שדברי תוכחתו של משה רבינו היו בדרך רמוז כדי שלא לבייש ולפגוע בעם ישראל (כלי יקר ד"ח והנה קרוב. ויע"ע באור החיים הקדוש בתחילת הפרשה), ומכאן עלינו ללמוד להוכיח את הזולת בעזרה עריבה ונעימה ובוהירות יתרה.

המחשת העניין נספר, למלך אחד היה ידי טוב שאהב להשתעשע ולשוחח עמו מידי יום בהפסקת הצהריים, אותו ידיד היה מספר למלך את הקורה בממלכתו בפרט ובעולם כולו בכלל ובכך מפיס היה במעט את דעתו מכל טרדות המלכות וענייני המדינה.

הנהה יום אחד יצא ידיד המלך מהארמון וראה בנינת המלך תפוחים יפים שגדלו קודם זמנם ועדיין לא נמצאו בשוק, תחת התפוח עוררתיה (שיר השירים ה, ה), ריחם של התפוחים היה חזק ותאוותו בערה בקרבו, ניגש אל עץ התפוחים והחל לקוטףם.

בחצר המלך עמד כלב שמירה שהיה נובח ומתנפל על כל מי שרק ניגש לקטוף מעצי המלך, וכשהבחין הכלב בידיד המלך שקוטף מהתפוחים התנפל עליו, נשכו ברגלו וקרע את בגדיו עד שבשארית כוחותיו הצליח ידיד המלך לברוח מהמקום. בינתיים שמע המלך את הרעש והמהומה וצפה בכל המתרחש.

למחרת בהפסקת הצהריים הגיע הידיד לארמון המלך ושוחח עם המלך בדרכו בקודש, המלך בחכמתו העצומה ומידותיו האציליות לא רעה להוכיחו בעזרה ישירה מדוע קטף מהתפוחים בסתר בלא לשאול את פי המלך, ולכן עשה זאת בעזרה עקיפה ואמר: "אוי ידיד היקר, ראיתי מה שהכלב העז נפש עשה לך, קרע לך את בגדיך ונשך אותך, כל כך כאב לי שכך עשה לך הכלב..."

ומתוך כך הבין הידיד שהמלך ידע שהוא נכנס לקחת את התפוחים ונהג שלא כהוגן. כך נהג משה רבינו ע"ה, לא הוכיח את ישראל בעזרה ישירה בוטה ותוקפנית אלא בדרך רמוז כדי שחלילה וחס לא יפגעו עם ישראל מדברי תוכחתו.

יהי רצון שנוכח להרבות אהבה ואחוזה בעם ישראל ונזכר לגאולה השלימה בקרוב, אמן.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

קמצן לוקח את הילדים שלו לים ושם להם צמר גפן באוזניים, פתאום בא אלו אחד ושואל אותו: "למה אתה שם לילדים שלך צמר גפן באוזניים?" הקמצן עונה לו: "שלא ישמעו ארטיק ארטיק..."

כאשר הקב"ה רואה כי ההנהגה עם בני-ישראל ב'קן השמאל' וביסורים אינה פועלת את פועלתה, ודאי יעבור ל'קן הימין', לקו הקירוב **בחסד וברחמים** בטוב הנראה והנגלה. זה על נאמר "על מה תוכו עוד תוסיפו סרה".

"על מה תוכו" - לשם-מה **להכות ולהעניש**, והרי הדבר אינו מועיל, שהרי "עוד תוסיפו סרה".

רק ההתגברות על היצר הרע ראויה להיקרא גבורה.

"כאוי למתווקים בתורת ה' לנעת את גדוליה באפנים האמיתיים... פי הדיעה של **חכמי הדור** לקם ומקדם - הן גופי תורה".

"תולדות חייקם של גדולי ישראל, הם **ספרי מוסר** הטובים ביותר". דברי מרן **החזון איש** זצ"ל

רשימת תפוצה
info@hamaor.net

נקרסגווקה, סיביר, הימים הנוראים **תשי"ג** מה נהדר היה המראה, בשנה השניה ליישיבתנו בגלות סיביר, כשהחלו מתקצבים לתפילת ראש השנה. זה זמן רב לא היה "מניין", והנה עכשיו הכל כמקדם. יש לנו ספר תורה, שהביא הרב **בצלאל מוטומסקי**, יש לנו מניין... וכן שמענו את קול השופר ביום השני של ראש השנה ניגוני תפילה... הלכנו ל"תשליך" ובירכנו איש את רעהו בשנה טובה... סך הכל, נמצאו במקום יחד עם הנשים והילדים, כשלושה מניינים. לזיכרון עולם יהיה לנו ראש השנה הזה.

כך עברו שני ימים שבהם הישגנו מעצמנו את בגדי העבודת **והיינו לבני חורין**. ביום הכיפורים ירדו לפני התיבה רבי ב"צ רודקער ורבי בצלאל אורלנסקי. רבי ב"צ התפלל באותו נוסח שרבי ישראל מובשוביץ היה מתפלל "מוסף" ביישיבת נובהרדוק בביאליסטוק. תפילת "נעילה" התפלל רבי בצלאל.

אחר גמר תפילת "נעילה" **רקדו ושרו בהתלהבות** "לשנה הבאה בירושלים"... כמה נהדר היה המראה, לראות את קיבוץ מעט היהודים, הנמצאים דחופים ומעונים, ב"גלות בתוך גלות" חוגגים את חג ה' בלי פחד...

לעילוי נשמת: שרון בן זהבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשדי, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, שרון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יואל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בונינס, יעקב בן טטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה אליעזר בן רינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יוסף אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מרן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

שבעה כושים גויים רצו לחצות אוטוסטראדה. הגיע לשם אדם זקן עם סלים והם עזרו לו לחצות את הכביש. אמר להם: "אני לא זקן אני מלאך, כל אחד יבקש משאלה ואני אמלא אותה.

אמר לו הראשון: תהפוך אותי לאיש לבן, שני מטר גובה, יפה, שיער בלונדיני ועיניים כחולות. איך שהוא סיים לבקש מיד נהפך למה שביקש, כמוהו ביקשו להיות גם השני בשלישי הרביעי... ואכן כולם נהפכו למה שביקשו. כשהגיע לשביעי ושאל אותו מה בקשתו הוא אמר לו: **"תהפוך את כולם חזרה לכושים"**.

****

כומר חלה ונטה למות, אמר לחברו: "אין לי מנוחה, רימייתי אותך במאות אלפי דולרים".
"תנוה דעתך, אני הוא זה **שהרעלתי אותך**". ענה חברו

